

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 31Csp/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220202698
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Prutkay
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1220202698.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudcom Mgr. Radoslavom Prutkayom v právnej veci žalobcu: BNP PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussman 1, Paríž, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločnosti pod č. 542 097 902, Francúzska republika, konajúci prostredníctvom: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., IČO: 47 234 547, so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému: T. A., N.. XX.XX.XXXX, A. S. XX, A., o zaplatenie sumy 472,64 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 454,64 Eur spolu s úrokmi s dlžnej úverovej istiny vo výške 5 % ročne zo sumy 399,97 Eur od 17.02.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 92,4 %, o výške náhrady trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 19.11.2020 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 472,64 Eur s príslušenstvom.

2. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že dňa 10.07.2017 uzavrel žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty (ďalej len "úverová zmluva") podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len "rámcová zmluva") podľa zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa bodu 1.5. Úverovej zmluvy žalovaný súhlasil s tým, aby žalobca poukázal peňažné prostriedky vo výške prvého čerpania revolvingového úveru predajcovi, ktorý žalovanému predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe tohto súhlasu žalobca poskytol prvé čerpanie úveru žalovanému tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu a žalovanému vydal kreditnú kartu na jeho meno a poskytol mu dohodnuté platobné služby s ňou spojené. Žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 395,60 Eur

tak, že sumu 392,60 Eur žalovaný čerpal platbami na vybraných obchodných miestach a sumu 3,00 Eur predstavujú poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Podľa bodu 4.3. Úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s bankou nedohodol inak. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný žalobcovi do dnešného dňa len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 0,04 Eur, čo preukazuje Výpis z úverového účtu žalovaného, ktorý žalobca prekladá v prílohe. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 16.02.2018 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu.

3. Žalobcom uplatnený nárok pozostával z istiny úveru v sume 395,60 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 54,67 Eur z titulu dlžných úrokov z úveru; 4,37 Eur z titulu dlžného poistného z úveru; 18,00 Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky;). Okrem toho si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 24,00 % ročne zo sumy 395,60 Eur od 17.02.2018 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 454,64 Eur od 17.02.2018 do zaplatenia.

4. Žalovaný so žalobou žalobcu nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. nie je dlžný žalobcovi sumu vo výške 472,64 Eur s príslušenstvom. Žalobca nemá nárok na žalovanú sumu vo výške 472,64 Eur s príslušenstvom čo do dôvodu a výšky. Predmetná zmluva o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti podľa §9 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. o úveroch a to výšku mesačnej splátky v eurách a adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Úver je tak podľa žalovaného potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Všetky zaplatené platby je nutné započítať do výšky úveru - istiny.

5. Písomným podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 27.03.2019 vzal žalobca svoju žalobu späť v časti istiny prevyšujúcej sumu 12.215,22 Eur, v časti úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 13,39% ročne zo sumy 16.756,31 Eur od 03.10.2015 do zaplatenia, ako aj v časti úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy prevyšujúcej 12.515,22 Eur od 03.10.2015 do zaplatenia.

6. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 19.11.2020 sa považuje za doručené žalovanému dňom 03.11.2020. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní neospavednil a o odročenie pojednávania nepožiadal. Súd v súlade s § 180 C.s.p. rozhodol o tom, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalovaného, ako aj právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

8. Medzi stranami bola dňa 10.07.2017 uzavretá Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru revolvingového úveru do úverového rámca v sume 5.000,- Eur, aktuálny úverový rámec bol stanovený sumou 400,- Eur. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá na 3% z aktuálneho úverového rámca.

9. Z prehľadu splátok súd zistil, že žalovaný neuhradil žalobcovi žiadnu splátku úveru.

10. Žalobca listom zo dňa 28.02.2018 vypovedal úverovú zmluvu uzatvorenú so žalovaným a vyzval žalovaného na úhradu sumy 472,64 Eur . Žalovaný na uvedenú výzvu nereagoval a dlžnú pohľadávku neuhradil.

11. Podľa bodu 8, ods. 8.2 zmlúv, CETELEM je oprávnený v prípade porušenia povinnosti klienta splácať poskytnutý úver/revolvingový úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru/revolvingového úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

18. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení v rozhodnom čase, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení v rozhodnom čase, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom od 01.02.2013), ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Na základe takto zisteného skutkového stavu posúdil súd zmluvný vzťah strán ako spotrebiteľskú zmluvu. Z obsahu podanej žaloby vyplýva, že predmetom konania je nárok žalobcu proti žalovanému vyplývajúci zo štandardnej formulárovej Zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako fyzickou osobou. Zmluva má tak charakter spotrebiteľského právneho vzťahu.

23. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu. Na základe takto zisteného skutkového stavu posúdil súd zmluvný vzťah strán ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú citované ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie ustanovenia Obchodného zákonníka podľa § 497 a nasl. Pre posúdenie okolností, či ide o spotrebiteľský úver, nie je rozhodujúce, akou právnou formou sa spotrebiteľský úver poskytuje, ale dôležité je, že ide o poskytnutie peňažných prostriedkov v prospech spotrebiteľa za odplatu, pričom ide o charakter subjektov takéhoto vzťahu.

24. Súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v časti žalovanej sumy vo výške 454,64 Eur dôvodná a je listinnými dôkazmi preukázaná. Je nepochybné, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom viacero úverových zmlúv, na základe ktorých mu boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré žalovaný žalobcovi nevrátil ani čiastočne. Splatnosť úveru v dôsledku jeho vypovedania úverovej zmluvy žalobcom nastala dňom 16.02.2018.

25. Žalobca si voči žalovanému nemôže uplatňovať ďalšie nároky z úverovej zmluvy - úrok vo výške 24 % ročne, nakoľko nie je možné priznať úroky z úveru v čase po splatnosti celého úveru, pokiaľ tu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Súd v tomto poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 4 Obo 143/98, ktorý skonštatoval, že keďže povinnosť platiť úroky z omeškania je už dôsledkom omeškania, za omeškanie s ich platením už ďalšie úroky z omeškania nepatria.

26. Uvedené vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/190/2014, kde sa uvádza, že niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta). Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove vo veci č. k. 6Co/182/2011, zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania je obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka o administratívnom strope úrokov z omeškania.

27. Priznaním žalobcom uplatneného úroku vo výške 24 % ročne, by došlo k hrubej nadvláde veriteľa. Keď už spotrebiteľ nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom.

28. Súd preto nepriznal žalobcovi nárok na úrok vo výške 24 % ročne zo sumy 472,64 Eur od 17.02.2018 do zaplatenia a v tejto časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, pretože z súdnej praxe vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť len úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov tak patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Nie je teda možné priznať úroky z úveru v čase po splatnosti celého úveru, pokiaľ tu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania (viď NS SR 4 Obo 143/1998, uznesenie ÚS SR IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012).

29. Pre úplnosť súd k uplatnenému úroku vo výške 24 % ročne uvádza, že úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole aj z hľadiska princípu dobrých mravov. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Ak úroková miera dohodnutá v spotrebiteľskom úvere podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, tak takéto dojednanie je neplatné pre rozpor s dobrými mravmi. Vzhľadom na to, že táto úroková sadzba niekoľko násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu, súd ju považuje za odporujúcu dobrým mravom.

30. Súd nepriznal žalobcovi ani časť ním uplatnených nárokov, ktoré mali pozostávať z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 18,- Eur. Žalobca v priebehu konania vôbec nešpecifikoval z čoho by mal tento nárok pozostávať a už vôbec nepreukázal, že by náklady v uvedenej výške v súvislosti s vymáhaním svojich pohľadávok voči žalovanému vynaložil.

31. Obranu žalovaného, ktorý argumentoval skutočnosťou, že úverová zmluva neobsahuje určenie výšky splátky v eurách a preto by mal byť úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov, súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Určenie výšky splátky je nepochybne jednou z náležitostí spotrebiteľského úveru, ktorej absencia má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Tu je však nutné poukázať na charakter úveru poskytnutého žalovanému, ktorému nebol poskytnutý klasický spotrebiteľských úver, ale tento úver mu bol poskytnutý vo forme revolvingu.

32. Nie vždy je však možné tento údaj v zmluve uviesť, pretože pre jeho vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, období, splátkach úveru a úrokov s poplatkami. Revolvingový úver je však typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver je odplatný právny úkon. Konkrétnu sumu revolvingového úveru tak nie je možné určiť už na začiatku trvania zmluvného vzťahu, nakoľko nie je zrejme v akej výške bude úver skutočne čerpaný. Keďže sa revolvingový úver čerpá a dopĺňa priebežne počas doby trvania zmluvného vzťahu, menia sa aj údaje relevantné pre určenie výšky mesačnej splátky.

33. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že v zmluve sa nenachádza adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť táto nenachádza oporu vo vykonanom dokazovaní. V bode 14 úverovej zmluvy sa jednoznačne uvádza, že reklamáciu alebo sťažnosť možno uplatniť na adrese sídla banky, pričom adresa sídla banky je uvedená v ľavej hornej časti prvej strany úverovej zmluvy.

34. Rovnako za nedôvodnú považoval súd aj námietku žalovaného, v zmysle ktorej mali byť všetky ním vykonané platby započítané na úhradu istiny úveru. Okrem toho, že úverovú zmluvu nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov, uvedená argumentácia je bezpredmetná aj z toho dôvodu, že žalovaný žalobcovi neuhradil žiadnu splátku úveru.

35. Na základe uvedených skutočností, ako aj citovaných zákonných ustanovení tak súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná v časti, v ktorej sa domáhal zaplata sumy 2.099,11 Eur za dôvodnú. Nakoľko sa žalovaný sa dostal s úhradou tohto peňažného dlhu do omeškania, súd ho v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaviazal aj na zaplata úroku z omeškania vo výške 5 %.

36. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mal žalobca v konaní plný úspech (neúspešný bol iba v časti príslušenstva uplatnenej pohľadávky), súd priznal žalobcovi náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému.

37. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.